

WSZYSTKO GIT

scenariusz lekcji wychowawczej

Czas trwania: 45 minut

Cel: Uświadomienie uczniom, że nie muszą zostawać sami ze swoimi problemami.

Metody pracy:

oglądanie filmu, rozmowa kierowana, burza mózgów, pogadanka, karty pracy

Środki dydaktyczne:

Projektor/telewizor, głośnik, karty pracy

Przebieg zajęć:

1. Pogadanka oraz rozmowa kierowana

Nauczyciel zadaje uczniom pytanie: *Jak się dzisiaj czujesz?* – można zapytać każdego ucznia bądź wybranych (zależnie od wielkości grupy). Po zebraniu odpowiedzi kontynuuje rozmowę:

- *Jak często słyszycie takie pytanie?*
- *Kto wam najczęściej zadaje to pytanie?*
- *Dlaczego je zadaje?*
- *Jak na nie zazwyczaj odpowiadacie?*

→ Rozmowa ma doprowadzić do wniosku, że to pytanie słyszemy raczej często w naszym życiu, szczególnie od osób, które nas znają. Z reguły jednak to pytanie nie prowadzi do głębszej rozmowy.

Nauczyciel kontynuuje:

- *Czy ktoś z was był kiedyś w Stanach Zjednoczonych?*
- *Co wiecie o tym kraju?*

Burza mózgów: uczniowie wymieniają fakty o USA, nauczyciel zwraca uwagę, że w amerykańskiej kulturze ludzie witając się bardzo często dodają: *How are you?* Jednak pytając o samopoczucie, nie oczekują odpowiedzi, a tym bardziej zwierzenia się ze swojego życia.

Nauczyciel podsumowuje:

Żyjemy w świecie, w którym wszystko pędzi. Możecie doświadczać, że często ludzie wokół was mają czas, żeby zapytać *How are you?*, ale nie mają czasu na głębszą rozmowę.

2. Projektacja filmu pt. *Wszystko git*

3. Podsumowanie filmu:

- *Jakie problemy miał Janek?* (samotność; nie radzenie sobie w szkole; mama skupiona bardziej na ocenach niż na nim; brak taty)
- *Czy ktoś chciał mu pomóc?* (nauczycielka, pedagog, przechodzień, mama)
- *Czy ktoś mu pomógł?* (nie)
- *Dlaczego?* (bo rozmowa skończyła się na *How are you?*)
- *Dlaczego rozmowa nie poszła dalej?* (nauczycielka miała dyżur; pedagog miał obowiązki; przechodzień dostał komunikat, że jest git; dla mamy były ważniejsze oceny)
- *Czy Janek mógł sobie w jakiś sposób pomóc?* (tak, mógł poprosić o rozmowę; wyraźnie pokazać, że mam problemy, z którymi sobie nie radzi)
- *Jak ta historia się skończyła?* (*zakończenie jest otwarte, więc każdy scenariusz jest możliwy, wszystko zależy od Janka*).

Nauczyciel podsumowuje:

Rzeczywiście żyjemy w świecie, w którym wielu ludzi nie zauważa drugiego człowieka. Na szczęście zawsze są wokół nas osoby, które chcą nam pomóc, które chcą nas wysłuchać. Cały świat nie będzie się zajmował moimi problemami, ale zrobią to osoby, którym na mnie zależy.

4. Karta pracy

Nauczyciel zaprasza uczniów do chwili refleksji. Rozdaje karty pracy i zachęca ich do szczerego uzupełnienia. Podkreśla, że nie będzie tego zbierał, że się na tym nie podpisują. Chodzi o to, żeby zobaczyli, w jakiej aktualnie są sytuacji. W przypadku, gdy dyskusja się przeciągnie, można rozdać karty uczniom do uzupełnienia w domu.

5. Podsumowanie lekcji

Nauczyciel dziękuje za zaangażowanie w zajęcia oraz przekazuje informacje o tym, kto chętnie porozmawia z nimi o ich problemach (wychowawca, pedagog, psycholog itd.). Warto wskazać informacje organizacyjne, mówiące o tym, gdzie się udać, w jakich godzinach. Nauczyciel informuje także o telefonie zaufania dla dzieci i młodzieży (116 111).

Opracował: ks. Sebastian Kosecki

WSZYSTKO GIT

1. JAK SIĘ CZUJESZ?

2. CO CI DAJE RADOŚĆ W ŻYCIU?

3. PROBLEMY

WYPISZ TUTAJ WSZYSTKIE PROBLEMY, Z KTÓRYMI SIĘ MIERZYSZ
(1 - NAJCIĘŻSZE, 5 - NAJLŻEJSZE)

1 -

2 -

3 -

4 -

5 -

5. OSOBY

WYPISZ TUTAJ WSZYSTKIE OSOBY,
KTÓRE CHCĄ BYĆ DLA CIEBIE WSPARCIEM

1 -

2 -

3 -

4 -

5 -

ZASTANÓW SIĘ, DO KOGO Z NICH MÓGŁBYŚ ZAGADAĆ.
ZRÓB TO!

4. CZY MASZ OSOBY, KTÓRE SĄ DLA CIEBIE WSPARCIEM?

TAK

PODZIĘKUJ IM ZA TO :)

NIE

SKOCZ W TAKIM RAZIE TUTAJ